Ukrainian Catholic Youth Organization

ЮНАЦТВО

YOUTH

Серпень - 1947 - August

Рік III., ч. 8. — Vol. III., No. 8

ЮНАЦТВО — Домініяльний орґан Українського Католицького Юнацтва.

Виходить раз у місяць.
Річна передплата $1.00.

Адреса Редакції:
YOUTH, 9648 - 108th Ave., Edmonton

Адреса Управи:
YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

YOUTH — Official Organ of the Ukrainian Catholic Youth in Canada.

Published monthly.
Subscription $1.00 per year.

Address of Editor:
YOUTH, 9648 - 108th Ave., Edmonton.

Address of Manager:
YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

Authorized as second-class mail, Post Office Department, Ottawa.

Голоси Наших Читачів

"Юнацтво" має добрі статті виховного характеру. Зазначуйте рівночасно глибоку віру і любов до свого народу й України.

Пересилаю також одну нову передплату на Вашу цінну ґазетку.

А. Г. Б.
Вен Дайк, Міш.

I miss the articles that were printed recently under the caption: "The U. C. Y. Discussion Table." Can you continue them?

G. C. — Edmonton.

Enclosed please find $1.00 for the renewal of my subscription. I think it's a wonderful paper for our youth, and wish you the best of success in the future.

E. J. — Toronto.

I'm terribly sorry for not sending my renewal sooner. I have been so busy preparing for my wedding, that it slipped my mind. Would you kindly change my former address to the one stated above, because I would like my copy of the "Youth" to go to my new home.

Mrs. A. E.
Winnipeg.

The St. Nicholas Youth League has pleasure in sending you herewith a money order in the amount of $5.00 as a donation to the "Youth," the official organ of the U. C. Y. of Canada.

The St. Nicholas Youth League,
Michael Bakuska, President.

Enclosed is a cheque for three new subscriptions to the "Youth."

Rev. A. S.
Prince Albert, Sask.

"YOUTH" DONATIONS

St. Nicholas Youth League, Winnipeg . . $5.00
Ukr. Cath. Youth Organization,
Bathurst St., Toronto 2.50
Miss Catherine Sawchuk, Transcona . . . 2.00

NEW SUBSCRIPTIONS

Mr. Alex S. Yachyshen, Goodeve, Sask. 24
Rev. A. Symbalist, Prince Albert, Sask. . . 3
Mrs. A. Bilovus, Van Dyke, Mich. 1
Miss Mary Firman, Saskatoon, Sask. 1
Mr. John Nowosad, Winnipeg, Man. 1

We extend our sincere thanks to all who help us to keep up our work.

— The Youth.

ЮНАЦТВО YOUTH

Рік III. Число 8. Едмонтон, Алберта. Серпень, 1947.

Курси для Молоді Дуже Успішні

Отворення курсів. Курси Провідників У.К.Ю. в Едмонтоні розпочато молебнем до Пресв. Христового Серця в новонабутій церкві коло Інституту св. Василія. На це торжество прибули Їх Ексцеленція Кир Ніль Саварин з Мондеру; Впр. о. В. Бараник, ЧСВВ, протоігумен; Впр. о. В. Каменецький, ігумен і парох церкви св. Йосафата в Едмонтоні і отці А. Трух, Б. Слобода і С. Курило, директор курсів.

У своїй промові до зібраних 86 хлопців і дівчат Преосв. Ніль вказав на доймаючий брак добрих провідників серед української суспільности в Канаді і взивав молодь, щоб як найбільше користи старалася винести з цих перших курсів у Алберті.

Тридневні реколєкції. Під умілим проводом двох досвідчених священиків вся молодь відбула тридневну застанову над своїм відношенням до Бога. Окремо відбували ці духовні вправи хлопці, а окремо дівчата. Хлопцям подавав науки старий і вислужений приятель молоді, а заразом й орґанізатор, місіонар й редактор — Впр. о. Андрій Трух, ЧСВВ, з Мондеру. Для дівчат голосив науки едмонтонський парох, Впр. о. Василій Каменецький, ЧСВВ. Хлопців було 32, дівчат 54. Справді можна було подивляти цих молодих людей, як вони про все забули на три дні, з ніким не розмовляли, нігде не виходили. Через три дні молилися, розважали, слухали наук і всю свою увагу звертали на найважнішу справу в житті — спасення власної душі.

Св. Причастя і спільне снідання. При кінці реколєкцій всі учасники приступили до св. Тайн. До них прилучилось все едмонтонське У.К.Ю., так що всіх молодих, що приняли до свого серця евхаристійного Ісуса було около 250. Відтак учасники реколєкцій мали спільне снідання в Народнім Домі і при цій нагоді взяли спільну знимку.

Виклади. Властиві виклади почалися в понеділок 7-го липня. Всіх кляс кожного дня є девять, а кожна з них треває 45 мінут. Перед обідом є три кляси. Першу з них має Всеч. о. Фірман, парох з Саскатуну. Він викладає про релігію, пояснює трудніші річи, збиває закиди противників і виказує на простий розум, що католицька віра є одинока, правдива, Христова наука. Друга кляса — це виклад про рідну мову. Це обнимає науку граматики, письма, читання і правного говорення. Цим занимається о. С. Курило. Третя кляса є про історію та значіння українських пісень. Про це викладає о. Б. Слобода з Вінніпеґу.

По обіді перший виклад має знова о. Слобода. Пояснює теорію музики і співу. Опісля о. Фірман вчить учнів різних ручних виробів, що їх повинен знати кожний українець. Про історію рідної літератури викладає Брат Методій з Йорктону. Ці дві кляси відбуваються на переміну. Головна наука по обіді — це наука про орґанізацію взагалі і про У. К. Ю. зокрема. В цім часі о. Курило пояснює основно як забиратися до орґанізаційної праці, як її підготовляти, як орґанізацію засновувати, як її провадити, підтримувати, поширювати і т. д. Це є одна з найбільш потрібних наук, тому її так основно переходять і пояснюють.

Вечером знов школа продовжується. Перша частина, це виклад о. Курила про бесідництво. Тут кожний учасник має нагоду пізнати штуку бесідництва не тільки в теорії, але й у практиці. Другу частину занимають виклади Брата Методія про забави — спорт. Він обширно показує як молодь може весело забавлятися все, у кожній порі року, в малім гурті і т. д. Хто основно перейде ці виклади, цей дасть собі раду і потрапить все людей забавити в різний спосіб, при різних нагодах. Кінцева лекція, це проба хорового співу одного дня і наука українських танків другого дня. На вечірні виклади учащає поверх 100 осіб.

Хоч науки довгі і занимають цілісенький день, молодь ніколи не чується умучена, бо по кожній клясі є перерва, що в ній всі мають нагоду відсвіжитися і забавитися.

Курси закінчуться іспитами, спільним бенкетом і концертом.

(Опис закінчення курсів в Едмонтоні подамо в слідуючім числі Юнацтва, бо це число йде на пресу ще перед закінченням курсів. — Ред.).

Тайна Успіху в Орґанізації

Промовляючи до одної тисячі провідників католицької молоді в Америці, Т. С. Кларк, високий державний урядник сказав, що праця над молодю і над її орґанізаціями не вдасться, якщо молодь не буде совісно заховувати природного закону, що його Бог пригадав світові у своїх десятьох заповідях. Причина чому з так багато праці над молодю є так малі успіхи, казав він, є в тім, що молодь не шанує і не заховує належно Божих заповідей.

Він доказував, що в тій країні дві третих дітей виростає без поняття про Божий закон і що поворот людей і шкіл до Бога і релігії є найбільшою потребою нинішного людства. Цьому бракові знання релігії приписав бесідник страшний зріст злочинів серед молоді.

Це саме можна майже точно повторити і про молодь у Канаді. Загальне занедбування релігії часом може вдертися навіть і до католицької орґанізації. Зіпсута молодь, що з нею ми мусимо, силою обставин, мати нераз до діла, мимоволі впливає відємно на нас. Ми можемо легко стати такими, як ті, що з ними пристаємо.

Правда, ми молоді любимо жити свобідно, без обовязку і незалежно від всяких законів. Але життя таке без ніякого стриму скоро довело б нас до оплаканого стану. Ми, члени У.К.Ю., не то що самі не повинні піддаватися під вплив легкодушної молоді, але ми повинні і мусимо потягнути її до себе нашим взірцевим життям і примірним захованням всіх і кожної з десяти заповідей. Інакше ми не сміємо назвати себе католицьким юнацтвом. Якже можливо нам будувати будівлю нашої орґанізації на слабім і крихкім фундаменті? Така будівля не тільки, що не вдасться, але може ще й багато лиха нам заподіяти.

Будуймо нашу орґанізацію на сильній підвалині заховування Божих заповідей, а успіх буде запевнений.

Why the English?

The Ukrainian Catholic Youth, spread throughout the Dominion, subscribes to our paper and consequently gives its support, which enables us to carry on with this beneficial piece of work.

Our editor finds it inevitable to cope with many readers, who spare no efforts in pulling over a remark here and there with reference to the copious articles which appear monthly in the "Youth." Many a times, the editor has been confronted by scourging and obviously unpleasant comments and pestering questions, but these he takes in as a routine, for no editor would be able to repel the persistent influx of remarks; and a revengeful broad-side firing loaded with heated arguments would exhaust the most prolific source of energy, and all this, mind you, to no avail.

One remark was slanted at the edition of the English section in our "Youth." The reasons alleged for the cancellation of the English section apparently would seem to do justice to those individuals who claim the knowledge of the Ukrainian language and are well versed in the problem of reading. The editor has pondered this matter considerably and this

gave rise to many pro's and contra's regarding the annihilation of the English section.

One reason which tends to support the assertion that the English section should be reduced to an infinitesimal minimum is the fact that this English print reveals unmistakably that some individuals know not their Ukrainian language. This shadow of suspicion not only falls upon the guilty ones, but also upon those who do not suffer that handicap, and therefore feel insulted and subsequently tend to harbor a grudge against the editor.

The editor is in no way disconcerted on receipt of such remarks, but on the contrary, he is delighted to hear personal opinions, for this gives evident proof that the youth fails not to discriminate the world of difference it would make to have the paper printed in the Ukrainian language.

Another argument launched contra the English section wished to bear out the fact that we are a **Ukrainian** Youth Organization and anything savouring of English, tends to contradict our purposes of becoming conscious and practical Ukrainians. Our language features us as a distinct nationality, and this neglected, will go to prove our grave error in substituting our native language for our mother-land tongue.

In way of self defence the editor wishes to clarify this matter. Analysis of this problem has forcibly led us to think that many subscribers would like to be posted on the social activities and news of our doings and we presume that those articles which directly concern the youngsters and tend to ease their difficulties will be of interest to you as long as we will be able to uphold this undertaking. It would be mean to deprive some of our youth of the opportunity of sharing the benefits of this periodical by canceling the English section. Continuation of the English section will temporarily help to ease the difficulties encountered by those who haven't as yet mastered the reading of the Ukrainian language. We cherish hopes that some day your earnest desire and diligent application will render it possible for us to print in our vernacular language without denying you the opportunity to share in the interests of the paper's contents. Let's look forward to this with chins up!

ЯКИХ ХЛОПЦІВ ЛЮБЛЯТЬ ДІВЧАТА?

Коли дівчата люблять хлопців, то це через те, що добачують в них деякі добрі прикмети. Найбільше подобаються дівчатам ті хлопці, що люблять, поважають і все добре говорять про своїх родичів. Відтак дивляться вони на це, чи хлопець вміє шанувати дівчат, чи ні. Майже кожна дівчина бажає мати за приятеля хлопця, що є вірний і точний у захованні своїх релігійних обовязків, хоч про це може і не говорить. Дівчата волиють хлопців щирих, чесних і веселих, які ніколи не мають до діла з лихою компанією. На це звичайно звертають більшу увагу ніж на його науку і образовання. Охарність і добрий зверхний вигляд і постава також немало рішають у виборі хлопців.

Дивне однак є це, що мало дівчат вимагає від хлопців послуху для себе. Це добрий знак, бо показує, що дівчата розуміють, що чоловік голова в родині, а не жінка.

Дуже велику увагу звертають дівчата на це, де й у кого хлопець побирав школу й яке його виховання. Хоч деякі дівчата волиють хлопців з ясним волоссям, хлопці з темним волоссям не повинні тим журитися, бо на волосся дивляться тільки пусті дівчата. Добрі дівчата дивляться більше на його душевні прикмети — згідливість, лагідність, шляхотність.

Назагал можна сказати, що дівчата вибирають собі таких хлопців,що є чесні, відважні, вірні своїй релігії і шукають за подібною дівчиною.

Це дуже добре, що дівчата знають чого вони хочуть бачити у своїх хлопців і не вдоволяються тими, що цим вимогам не дописують. Тому молодці, що бажають мати за товаришку свого життя дівчину гідну і відповідну, нехай постараються, щоб вони самі відзначалися тим, чого дівчата від них жадають.

Вакації -- Небезпечні для Душі й Тіла

Довкола на землі лежачого хлопця зібрався гурток зворушених людей. На лиці молодця не видно вже ніякого сліду життя.

"Що сталося?" питає хтось шепотом, продираючись через стиснених людей.

"Він скочив у плитку воду і вдарив головою в землю. Мабуть карк собі зломив."

"А що він за один?"

Ніхто не знає. . . Але певно, що католик, бо має на шиї медалик."

"Чи післали по священика?"

"Не знаю про це. Але знаю, що поїхали по лікаря. Вже десь повинен приїхати."

* * * *

А молодий хлопчина лежав бездушно на землі. Він певно волівби мати коло себе священика скорше ніж лікаря, бо лікар мігби йому щонайбільше улекшити кілька послідних хвилин його життя, а священик мігби приготовити його на дорогу до вічности, до стрічі з Суддею живих і метрвих. Якщо хлопчина був вже і несвідомий, то священик міг уділити йому Тайну Єлеопомазання, і це мало б велику користь для душі. Міг дати йому повний відпуст, що установлений для вмираючих.

Тому на випадок якогобудь нещастя, що загрожує життї людини, кличте відразу священика. Чи та особа була добра за свого життя чи ні, вона тепер певно бажала б мати коло себе священика, щоб рятувати свою душу.

Час літних вакацій є повний небезпек для молоді, яка звичайно буває поза домом, без відповідної опіки і нагляду, в парках коло води. Вони тоді дуже відважні, пусті і легко піддаються впливові легкодушних приятелів. Це є причиною чому вони часто є наражені на небезпеки чито для тіла, чи душі.

Така воля і свобода не становить вакацій. Вся молодь має право і повинна забавлятися, відсвіжуватися, але для католицької молоді вакацій для душі нема — бодай не повинно бути. Так як вояк не може мати вакацій коли він бореться в першій боєвій лінії, так і душа християнина, навіть і молодого, не може ніколи мати вакацій. Вона все мусить стояти на варті і бути готовою до бою кожної хвилини, бо небезпечний ворог все на неї чигає, мов той рикаючий лев.

Ми всі є Христові вояки. Наше життя — це одна борба за збереження Христового царства в наших душах. Це ми все повинні мати на памяті.

ПРОСЛАВЛЕННЯ МОЛОДОЇ МУЧЕНИЦІ

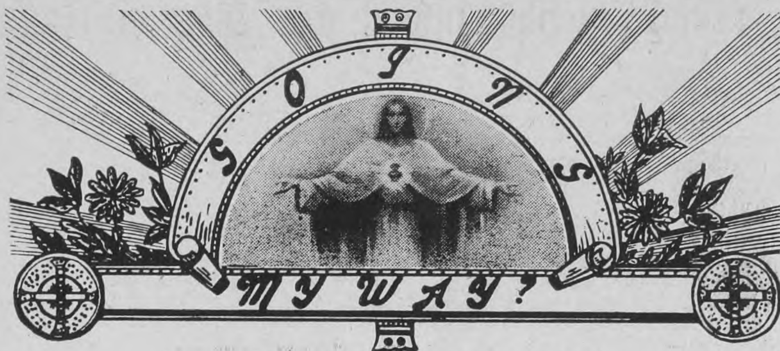
Тому кілька місяців ми помістили в анґлійській мові короткий життєпис молоденької дівчини, що понесла смерть з рук напасника в обороні своєї невинности. Цю мученицю — Марію Горетті — Папа Пій проголосив блаженною у церкві св. Петра у Римі дня 29-го квітня. У цім великім торжестві взяло участь около 40,000 людей, між ними старенька мати Марії, якій вже 83 роки, її брати і сестри і їхні діти.

Не був присутний убійник молодої дівчини. Коли він відбував 27-літну кару у вязниці, він покаявся, пожалував за свій злочин і став монахом Капуцином. Він був один з головних свідків невинности дівчини, що її він сам убив.

Мощі святої дівчини спочивають тепер и Римі, у церкві св. Петра, а в день коли її проголошено блаженною, їх оглядало около 40,000 людей. Вони спочивають у склянній домовині.

Маємо в Бозі надію що Церква скоро проголосить цю мученицю Святою і поставить її за взір і опікунку для всьої молоді, особливо для дівчат, що на їхню невинність чигають упавші люди.

by Brother S. Methodius, F. S. C.

HOW TO PREPARE FOR MARRIAGE

Though this series of articles on "How to Prepare for Marriage" is **intended for boys and girls,** the Ukrainian Catholic youth, I direct them to boys only. It is understandable. Not having had any girls in my classes I don't know them well enough to advise them directly. But I do know boys, — their virtues, their weaknesses, and their desires. I do know what kind of girls would make them happy, prosperous and God-fearing men in their married state. Though my advice is directed to boys, the girls can see themselves through the eyes of a man, and profit indirectly.

Explanations seldom explain; but I had to give it for the seeming neglect of the fairer sex!

"Seek Counsel"

At twenty, a boy is disinclined to take advice from his father; at thirty, he willing to listen to it; at forty, he seeks it eagerly, and at fifty, he keenly regrets that his father is no longer alive to advise him.

It is far better, especially for a Catholic (for whom marriage is a life contract), to seek counsel before marriage than to retain counsel after marriage. And remember that you may have to seek it; those best able to give it are so well experienced with the insanity of infatuation that they regard the **volunteering** of advice as the suicide of friendship. Those best able to give it are those who know marriage, those who know you, and those who know the girl. Line them up in this fashion:

1 — **Your Father.** You may feel that he doesn't know you and that he isn't up with the times. It is well for you to have the counsel of someone who is not up with the times, whose philosophy of life was generated in more God-fearing times. Your father knows a lot about marriage; he knows enough to have made you the success you believe yourself to be. For once in your life take him into your confidence, even if he is self- conscious about it. He knew enough to pick a good mother for you.

2 — **Your Mother.** After a sermon on marriage an old lady said to the young missionary: "Father, I wish I knew as little about marriage as you do." If your father knows a lot about marirage, your mother knows ten times more because, while he finds distraction in business, she stays at home and makes the home. And it takes a woman to size up a woman. Introduce the girl to your mother and if she says: "Thumbs down," let it be so. Maybe you will live to learn by what intuition she picked the flaw; but for the time being take it on faith. And go over your expense account with your mother. She knows how much it ought to cost to win a good wife, and how much to make a home. Seventy-five per cent of the students at any school are there because their mother knew how to manage the household budget to make it cover the cost of their education.

3 — **Your Confessor.** All kidding aside, he knows more about marriage than the man who has had five wives. Such a man knows five things that can wreck marriage; and the priest knows a hundred or a thousand. Sooner or later the problems come to the priest; it is wise to make it sooner.

4 — **Your Pal.** His eyes are your eyes, but when your heart is swayed with emotion his heart remains free. Lots of friendships are broken up when a pal tries to ward off a mistake. Make him give you his judgment, and believe him, even if it costs you the girl. There are many girls, but few pals.

5 — **Her Kid Brother.** Win his confidence; you can learn more about her disposition from five minutes with him than you can in five years of courtship.

Books are companions, the same as people are. Not all the wise men in the world move in your small circle. Much has been written about marriage, some true, some false. There is sound counsel in the **"Introuction to a Devout Life,"** by St. Francis de Sales; in **"You and Yours"** and **"Marriage,"** by Father Scott, and in **"The Home World,"** by Father Doyle. **"Marriage and Parenthood,"** by Father Gerard, and **"Plain Talks on Marriage,"** by Father Meyer should also be read by every Catholic approaching matrimony. Tie up to sound principles; they see you through to the end.

Так Диктувало Мені Серце

То був найтрудніший лист до писання. Навіть серед гуркоту потягових коліс, її думки перебігали зміст того листа, що лежав тепер на шафі в дома заадресований до Мами й Тата.

"Дорогенькі," вона починала його, "ви не знаєте як прикро мені наносити Вам кривду — Вам, що все були такі добрі для мене. Але сподіюся, що Ви зрозумієте що, хоч люблю я Вас дуже, я люблю також Данька. А він відїзджає геть. Тому прошу Вас не збороняйте нам тої крихітки потіхи заким він відїде.

"Так, дорогі, я знаю Ваші спротиви — що мені щойно 21 минуло, що я знаю Данила занадто короткий час, що Ви не бачили його родини... Щоб оминути подібних безконечних запитів, я їду до Саскатуну, щоб там одружитися з ним. Підчас його три-тижневого побуту тут в Едмонтоні, я пізнала його добре, а моє серце навіть уже при першій стрічі сказало мені, що він має бути мій.

"Я знаю, що ціла його родина мусить бути дуже добра, коли вони мають такого сина як Данило. А що до мойого віку — ну, може я виглядаю ще дитиною в ваших очах, але я вже досить доспіла, щоб узяти долю свойого життя в власні руки.

"Я розумію, що є різні небезпеки. Може, мимо моїх молитов, він не верне назад — однак я буду бодай досить жертвенна, щоб випровадити його в дорогу з тим переконанням, що я все зробила, що в моїх силах, щоб дати йому щастя. А мені лишаться милі спомини; а може його дитинка, що стане моєю потіхою. Або коли (борони Боже) він верне назад знемощілий у який будь спосіб, я буду мати повне право ним заопікуватися. Отже бачите, я вже передумала це з усіх боків.

"Прошу Вас зрозуміти моє поступування й простити мені.

Люба Ваша Ганя."

Чи сказала вона все потрібне? Чи вбрала його в відповідні слова? Коли потяг мчав уперед, сотки сумнівів пересувалися через її голову. Мати знайде цей лист пізно вечером повернувши домів перемучена цілоденною працею в шпиталі. Зразу вона думатиме, що це тільки маленька нотка звідомлюючи їх де Ганя переводитеме той вечір. Вона вибухне плачем, коли перечитає його, може сяде на ліжко молячись, щоб він був неправдивий. А тато певно тоді зажурено пригорне маму до себе пробуючи потішити її.

Анна пробувала відогнати небажані думки з своєї голови. Таж тут ходить про її життя — чомуж руйнувати його якимись сентиментальними почуваннями...

По ґарі розніся голос кондуктора закликаючи подорожуючих на снідання. Анна зірвалася з місця та подалася до їдальні. Може снідання розжене в неї небажані думки, відсвіжить її на силах. Сіла на опорожнене місце при столі, де сиділи вже три молоді женщини.

В короткому часі показалося, що, хоч вони всі чотири були собі зовсім чужі, мали подібні призначення своєї подорожі. Вони скоро познакомилися й вкоротці кликали вже себе по першім імени. Анна полюбила найбільше Лесю, любила її високу, спокійну поставу, єї співчуваючі сині очі звернені тепер у сторону малої чорнявої Катрі, до котрої звернена була якраз бесіда.

"Певно, що ти побачиш свойого чоловіка заким він відпливе за море," запевняла Леся Катрю. "А що не було від нього відомости вже тиждень ще нічого не значить. А як довго ти вже замужня?"

"Тільки чотирнадцять місяців. Та ми маємо вже чотири-місячного синка. Він є чистим ангеликом, хоч і ставав він був на перешкоді мойого щастя в житті."

"На перешкоді?" Анна питала здивовано.

"Певно." Тут Катря завагалася, але по хвилі продовжала. "Та я буду щира перед вами. Воно й добре часом виговоритися, а ми може й не стрінемося вже знову. Одна причина чому я віддалася була, щоб вирватися з дому. Я найстарша у великої родини. Може ви зрозумієте, як це виглядає — все крики, замішання, все порозкидане, невпорядку..."

"І повно відвічальностей," додала біля ва та струнка Пазя.

"То наче небо усміхалося мені, коли я могла замешкати в маленькій кімнаті близько Гринькової кемпи де перебували тільки ми обоє. Але прийшла вкінці дитинка. Вона була нам рада, але не нашому власникові. Треба було шукати іншого місця."

"І я заложуся, що ти мала досить клопоту знайти його, а коли знайшла, то не було там ні води ні ґазу, а по спіжарці лазило повно комах."

"Точно так. Крім того міліони кумарів, а тут жадної сітки, щоб захоронитися перед ними. На завершення всього був брак молока. Через це дитина стала плаксива, що відбивалося на Гринькових нервах — і в тій біді я мусіла вертати до дому. Тепер я працюю в одній фабриці, а мама доглядають дитини."

"Ну, то тепер ваш дім ще більше переповнений як був," завважила Леся.

Катря тільки здвигла раменами безвихідно. "Та воно так, але щож я пораджу. То щастя, що я ще хоч маю родинний дім, де можу піти. Правда це прикро мамі, але вони ніколи не нарікають. Думаю, що для них ще одна дитина в хаті не робить багато різниці."

Анна сиділа тихо. Вона уявляла собі образ, як вона приносить маленьку дитинку до дому, щоб мати опікувалася нею — мама, що так люблять працю в орґанізації Ліґи та свою шпитальну роботу; мама, що вже заробили собі на право свобідних, безжурних днів. Чи вона посміла б так поступити з своїми родичами?

Пазя збудила єї з її чорних думок своєю заявою.

"Перепрошаю вас, що я так скажу, але коли ви хочете знати мою опінію, то ти, Катрю, була нерозумна, що мала дитину. Таж тепер двадцяте століття."

"Але ми Католики," поясняла Катря.

"І я також," додала Леся з легким усміхом.

"Тай я," повторила Анна з деякою гордістю.

"То нема що сперечатися з вами," продовжала Пазя, "але я тепер тішуся, що я дала Василеві до зрозуміння щодо моїх поглядів у цій справі заким ми ще поженилися. Він тепер у Німеччині й я не хотіла б бути нині звязана дитиною."

"То ти вже віддана?" всі три прочі запитали нараз глядячи запитливо на її ліву руку.

Пазя розсміялася. "Коли ми вже дійшли до того а Катря так щиро визнала своє життя, то й я буду щира й признамся — але я не ношу перстення, щоб проголошувати це цілому світові. Ми подружилися перед самим його відїздом. Він був такий принадний у своїй уніформі. Той блеск та патріотичні згляди захопили мене." Тут у єї очах стали сльози а уста затремтіли, по хвилі продовжала: "Та цей блеск скоро нидіє, коли молода людина знайдеться сама серед довгих вечорів, а тут нема з ким вийти на різні розривки."

"Але чи нема тоді листів до писання, пакунків до висилання та плянів до обдумування на будуче?" запитала захоплено Анна.

Пазя розсміялася. "То можна робити це навіть тоді коли ми ще не є жонаті. Може вам видасться це дивним, але мені тяжко писати листа до нього. Я не можу продумати про що вже писати. Я бачила його тільки два місяці, але ніколи не бачила його родинного міста й ми ледви чи знаємо тих самих людей. Тільки один його приятель брав мене деколи на розривку, коли Василь відїхав, а то я може зійшла б була з розуму. Тоді я перестала носити весільний перстень. І вірте мені, від того часу я почала стрічати багато гарних хлопців, поза Василем, що вміють чарувати дівчат. . ."

"Але чи ти не почуваєшся тут до вини?" допитувалася Анна, а її ум ставав чимраз більше заклопотаний.

"А чому? Я ж маю тільки 19 років. Чи мала б я від тепер сидіти в дома й нидіти, перестати гуляти та забавлятися тільки тому, що я зробила одну помилку, що віддалася? Я б дала тепер не знати що, щоб бути вільною знову."

"Але коли б ти дійсно любила його перед тим. . ." настоювала Анна.

"А не могло то бути тільки зачарування його жовнірським строєм," боронила Пазю Леся, "та бажання робити це, що другі роблять? Якже ж можливо бути певним любови в двох місяцях?"

"Та чому ні," боронила дальше Анна. "Без сумніву ми можемо повірити свойому серцю в таких справах."

Тут послугач перебив їх бесіду заявляючи, що другі люди чекають на їх місце при столі й вони мусять його опустити.

Анна завважила, що другий подорожний зайняв єї попередне сидження й тому вона присіла у порожне місце коло своєї познакомленої Лесі.

"Ти щось дуже неспокійна," завважила Леся, коли вони вже добре осілися.

"Я є!" Анна призналася. Леся була така щира, що Ганя постановила звіритися перед нею з своїми плянами. "То дивно, як наша розмова звернулася була в їдальні на жовнірські жінки. Я їду якраз до одної кемпи, щоб там одружитися."

"Я щось подібного прочувала, бо ти так дуже зацікавилася досвідами других."

"Знаєш, Лесю, я знаю мойого Данька навіть коротший час, ніж Пазя знала свойого чоловіка. А я б не пережила того, коли б моє весілля мало закінчитися так, як єї."

"Ані ти, ані я не можемо ризикувати такого, чи не так, Ганю? Коли ми, Католики, женимося, ми мусимо робити це добре за першим разом. І тому я ще чекаю."

"То ти вже заручена?" питала Ганя.

Щось подібного. Ми познакомилися ще два роки тому. Це повинно б бути вже досить часу до пізнання одно другого, але час робить деколи дивні переміни в почуваннях людей. Він за той час був у багато нових місцях, бачив красні лиця, стрічався з різними дівчатами. Наколи б він дійшов до переконання, що він волів радше одну з них замість мене, то ліпше, щоми не є подружені, чи ні?"

"Так, я думаю, що так."

"А от тепер я їду в відвідини до брата. І то можливо, хоч я сумніваюся, що я можу полюбити когось іншого."

"Але як ти стратиш його. Якже ж можливо наражатися на такі небезпеки? Нам треба лапати щастя, коли воно приходить, ану не дістанемо більше такої нагоди."

Леся тільки похитувала головою. "Так, хапатися крихітки щастя тепер і тратити нагоду дістати багато його пізніше. Корінь лиха в тім, що ми молоді думаємо, що то романтично є женитися. Але женитьба —

(Продовження на стороні 14-ій)

Курси Молодих

Всеч. о. В. Фірман

Оґанізатор Курсів у Саскатуні. Наглядає над релігійною і духовною стороною Курсів.

ЗНИМКА КУРСАНТІВ ПО СПІЛЬНІМ

Перший ряд (з ліва на право): Франко Підручний, Марія Лукавецька, Микола Ходань, Сафанія Ханас, Орест Калинчук, Парання Захода, Мартин Грещук, о. ігумен Каменецький, о. Директор Курило, о. Б. Слобода, Олекса Курило, Катерина Савчук, Василь Процьків, Софія Кучмак, Йосифа Мулик, Іван Попик.

Другий ряд: Діянна Байрак, Єлена Полівчук, Маргарета Совяк, — — — — —, Анна Федорчук, Марія Мендюк, Софія Ханас, Павліна Яцій, Леся Сацьків, Ольга Кобильник, Ангела Гайдук, Анна Войтас, Еленора Середа, Йосифа Семенюк, Анна Якимець, Єлисавета Юзвишин, Олена Бабій, Розалія Бричковська, Марія Кубрик, Ірина Політило, Стефанія Байдужа, Ірина Курило, Олена Лисенко, Соня Пилипа, Панна Старко, Розалія Старко, Віктор Байрак, Славка Боцюрків.

Преп. Брат Методій, Ч.Б.Х.Ш.

з Колеґії св. Йосифа в Йорктоні, Саск. На Курсах має нагляд над спортово-забавовою частиною.

дих Провідників

ЬНІМ СВ. ПРИЧАСТЮ І СНІДАННЮ.

руч-
анія
отин
ило,
чук,
лик,

чук,
чук,
Леся
Анна
Анна
валія
Сте-
Соня
Бай-

Третій ряд: Ольга Марчак, Емілія Василишин, Флавця Сацьків, Віра Василишин, Амброзія Томяк, Оля Симбалюк, Олена Штибель, Ґеня Скітско, Оля Савчук, Ґеня Гайдук, Анна Ґратскі, Віра Захода, Йосифа Криса, Йосифа Байдужа, Олена Гармідер, Олена Ткачук, Оля Сумка, Олена Сич.

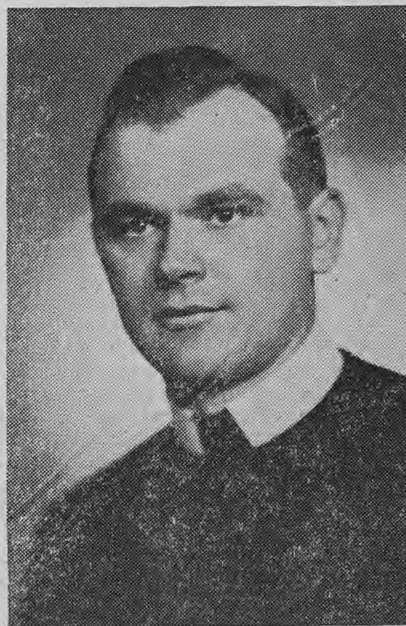
Четвертий ряд: Михайло Сенньо, Павло Мандзяк, Михайло Дублянко, Евген Гомонюк, Орест Садовий, Дмитро Мушійовський, Теодор Мальований, Василь Летавський, Петро Сиволос, Орест Мендюк, Теодор Тиркало, Андрій Гайдук, Петро Поліщук.

Пятий ряд: Лаврентий Микитюк, Михайло Будзінський, Йосиф Варварук, Славко Процьків, Корнел Бабій, Степан Ґроцький, Юліян Варава, Володимир Гриців, Йосиф Зазуля, Андрій Войтас, Нестор Глусь, Нестор Литвин, Василь Садовий.

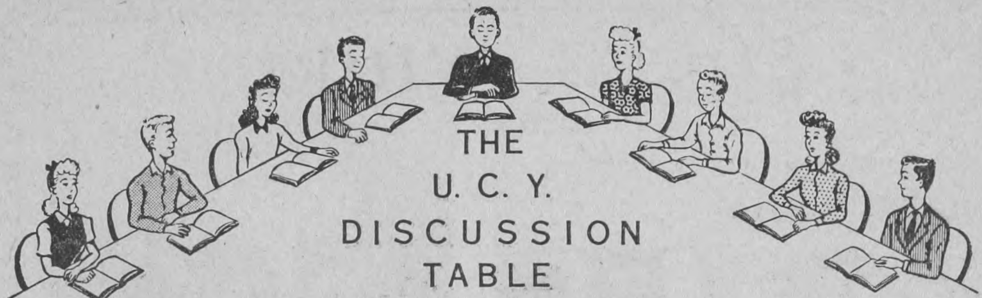

Преп. о. С. Курило, ЧСВВ.
Орґанізатор Курсів в Алберті. Викладає про теми, що відносяться до освітньо-культурної ділянки.

Преп. о. Б. Слобода, ЧСВВ.
з Вінніпеґу. Вчить співу, дириґентури і займається музичною частиною викладів.

Ukrainian Literature

TREATISE V

POETRY. The first signs of poetry in Ukraine appear in the XVIth century. The primary poetic works were mere imitations of poetry which came into Ukraine from its nearest neighbor — Poland. Among the first composers of such literature were Harasym Smotrycki, Kasian Sakowich and many others. This form of writing rapidly gained ground not only among the more learned classes, but also among the peasants. Soon hardly a book could be found, which was without a poem.

Poetry first dealt with the life of lords. Such works were called "odes." "Laments" were poems describing some sad events from the life of poor people. With time poetry found its way into the schools and very soon school books were written mainly in verse form. Prayers were likewise composed in this form. Poetry became the chief subject in school and all compositions and answers were demanded in verse form. It is evident that the majority of these verses had very little, if any value at all, since poets are born, not made in school. The most learned man may hardly be a poet, while a person, who probably hasn't spent a day in school, may be a genius in poetry.

The finest poetry was usually the product of some unknown person, who suffered a great deal, or was unfortunate in life, unsuccessful in his or her undertakings, etc. These poems were usually so sentimental that they spread very rapidly and were sung by the people. Frequently the authors of such poems and songs were forgotten or unknown. The chief topics were love, ill fate of orphans, notable historic events and disasters, the lives and deeds of national heroes, etc.

Among the finest poets of that age were Hetman Mazeppa, Nekrasewich (a priest), and Klymowski.

Questions. How and when did poetry originate in Ukraine? Were all who wrote poems real poets? Why not? Who produced the best poetry? Why did it spread so rapidly? What were its most beloved topics? Name at least one prominent poet of that time.

THE SACRAMENTAL SYSTEM

When we speak of the Sacramental System we mean the sum total of special ordinances instituted by Christ for the imparting of supernatural life to the soul, for increasing it in the soul after it is once imparted, and for restoring it to the soul should it be lost by the commission of grievious sin. No person is possessed of supernatural life at birth, yet the end for which everyone is destined is supernatural. This fact will be clear if we only momentarily reflect that God does not live in our human order, but in an order which befits God. Now if we be destined to that divine order, our souls must be possessed of divine life. Every philosopher will hold with the Catholic Church that the means which lead to an end must be commensurate with or made adaptable to that end. If, therefore, our end be supernatural the means by which it is to be attained must also be supernatural.

Mankind was transferred from a natural to a supernatural kingdom, from the order of nature to the order of grace, from the rank of creatures to the rank of God's children. Then does it not seem just as congruous that the supernatural life should be nourished, strengthened and promoted as that one's natural life should be nourished, strengthened and promoted? Of course it has been held from the beginning of the Christian Church that Christ instituted **seven** Sacraments known as Baptism, Confirmation, Holy Eucharist, Penance, Extreme Unction, Holy Orders and Matrimony.

This is not the place to include in controversy with the many modern Christian denominations which recognize only **two** Sacraments, namely that of Baptism and the Lord's Supper. Possibly the best brief answer in defense of the Catholic position would be the belief of Christian sects which are from 600 to 1200 years older than any form of Protestantism. Although they were cut off from Rome that many centuries ago, they still have the **seven** Sacraments. These include more than 100,000,000 followers of the Orthodox Greek Rite, the 1,000,000 Eutychians in Egypt, the Nestorians and others who trace their origin back to the fifth century.

SOCIAL WHIRL

ALBERTA

ПОШАНУВАЛИ СВОЇХ ТАТІВ

Новий Київ, Алта.

У. К. Ю. з Нового Києва відіграло представлення і концерт щоб в цей спосіб віддати честь своїм татам. Вечером дня 15-го червня молодь запросила своїх родичів до Народного Дому щоб гідно перевести цей великий день, день тата. Вступне слово виголосив голова У.К.Ю., Н. Гриців. Відтак слідували пісні "О Україно" і "Де згода в родині." Деклямацію "Тато і мама" виголосив Орест Стеблик. Мандоліновий терцет відіграли Мілька Савчук, Оля Качмар і Петруня Горин. Замітна була деклямація маленької Славки Самоїл на честь татів. Леся і Лелія Бусько відіграли мандоліновий дует. Повчаючий реферат виголосив п. Петро Стеблик. Опісля молоді аматори відіграли представлення "Захотіла пана — втратила Івана."

На закінчення о. парох М. Дацюк, ЧСВВ, промовив до всіх зібраних. По сім була перекуска.

Юрій Качмар,
писар.

UCY DISCUSSION TABLE

(Continued from page 10)

The fundamental reason why the national religions, which were established in the fifteenth century, have repudiated some of the Sacraments is that a priesthood is needed for their production and application, and they had done away with the priesthood. Christ empowered and commissioned only the Apostles and their successors to administer most of the Sacraments, and a religion which is unable to trace its origin back to Apostolic times, or whose clergymen are, in no sense, legitimate successors of the Apostles, cannot, for instance, rightfully claim the Sacrament of Penance and the Sacrament of the Holy Eucharist. Not having the Sacrament of Holy Orders, by which the power needed for these other two is conferred, they are forced to reject them, and to do violence to the texts of Holy Scripture which so clearly support them.

Once we have the proper concept of the nature of our eternal destiny the need of the Sacraments becomes exceedingly patent. Those who repudite them must also repudiate the supernatural destiny of man and defend the impossible theory that the human being can of his own natural powers reach the supernatural order in which God lives.

Questions—: What is the Sacramental system? What is the nature of man's eternal destiny? Must not the means which lead to it be of the same nature? Name the chief means for the imparting and preserving of supernatural life. How many are there? Do all churches recognize them? Why not?

MUNDARE, ALBERTA

GRAND ORATORICAL CONTEST

On May 30th of this year, Grades X and XI of Mundare High School sponsored a grand oratorical contest under the direction of Sister Marion, C.SS.M.I., one of the High School teachers.

The winner, Eugene Pihovich, made an excellent and truly brilliant delivery of Mr. Winston Churchill's speech on "Sinews of Peace." He was presented with a trophy, donated by the Basilian Fathers of Mundare, and presented by Rev. M. Horishny, O.S.B.M.

Miss Margaret O'Neil achieved second place because of her display of all-around ability in her chosen speech V-J Address — L. Brockington. She was presented with a gold medal by Dr. N. Strilchuk, the donor of the medal.

Miss Lorraine Hawryluk took the third prize, a silver medal donated by the Orphanage of the Sisters of Mary Immaculate of Mundare.

In all there were eleven contestants. The names of the contestants are: Katherine Faryna, Laura Bilowus, Orest Semchyshyn, Alexandra Ulan, Paul Zyla, Lorraine Hawryluk, Veronica Korpan, Josephine Morozuk, Eugene Pihovich, Margaret O'Neil and Florence Lesiuk.

Miss Phyllis Yuzwak, 1946 trophy winner, was Mistress of Ceremonies. Mary Lou Strilchuk played the piano.

Before the judges' decision there was a musical interlude. Double quartet — Anne Savich, Lorraine Hawryluk, Margaret Motiuk, Jean Warawa, Theresa Sawchuk, Tillie Osinchuk, Elsie Triska and Phyllis Yuzwak. Solo with guitar accompaniment — Eddie Wicentovich. Orchestra — Eddie Bilyk, W. Zakordonski and Eddie Wicentovich.

The judges were: Wm. Tomyn, M.L.A., chairman, Edmonton; Miss Helen Kalawsky, Round Hill; and Mr. Michael Krezanowski, Hilliard.

The stage and hall were beautifully decorated for the evening in Royal Blue and Gold.

Congratulations to Sister Marion for her leadership in the Mundare High School and most sincere compliments to her pupils who did so well in the line of public speaking.

RAY.

SASKATCHEWAN

ОКРУЖНИЙ ЗЇЗД В КРИДОР, САСК.

"Виховати молодь на практикуючих католиків, свідомих українців, і здорових горожан Канади" — це є ціль Українського Католицького Юнацтва.

Щоби скріпити свої сили, та з підйомом духа дальше прямувати до тої ціли, Українська Католицька Молодь з Кридор і округа улаштувала окружний Зїзд — 12 і 13 липня у Кридор, Саск. Тут найбільше праці поклав Комітет Зїзду, в котрім предсідателькою була п-на Анна Михайлюк, а секретарем був п. Мих. Кірик, голова місцевого відділу.

Зїзд почався в суботу 12-го липня по полудню спортовими змаганями дружин з округа та Кридор. У вечері відбулась забава де молодь гарно і примірно провела час.

Слідуючого дня всі спішать "на гору" до церкви св. Димитрія. Церковця мала і скоро була переповнена — помимо великої спеки люди зїздились й скоро заповнилась церковна площа. Гомін обрядових пісень розносився далеко — бо в співі брали участь майже всі присутні.

По Службі Божій Всеч. о. Шумей, парох, виголосили проповідь до молоді—пригадуючи їй обовязки взглядом Церкви і Народу, а заразом і до старших щоби дбали про молодь — бо від виховання теперішної молоді залежить будучність українців в Канаді.

Відтак усі зїхались до Народного Дому в місті де пані Парохії Кридор приготовили знаменитий бенкет.

Зараз по обіді почались наради молоді і дискусія в котрій взяли участь молодь з Кридор, Геффорд, Алтікейн, Албертавн, Січ, Оролов, та других місцевостей. Були і відпоручники Пров. Заряду У.К.Ю. Саскачевану — п. Ст. Кобринський, Заступник Голови, п. О. Яцишин і п-на Й. Щудлик.

Всеч. о. Шумей отворили наради молитвою "Царю Небесний."

Пред. Комітету Зїзду, п-на А. Михайлюк, пояснила ціль нарад, привитала гостий і учасників Зїзду, та попросила місцевого голову, п. М. Кірика, на предсідника а п-ну А. Жук на секретарку.

Щирими словами Всеч. о. Парох витали гостий з Саскатуну, і ширше пояснили ціль Зїзду — "Найважніщим є дбати про молодь, бо як не буде добре вихованої молоді, котра дорожитиме своєю вірою і народністю та народними традиціями, не буде гідних горожан і даремна буде праця тих, що будують церкви т. ін. Добре вихована молодь, котра є здисциплінована у своїй організації, займе гідно своє становище.

Від Пров. Заряду У.К.Ю. Саскачевану дав привіт пан Ст. Кобринський. Він дав признання Кридор, Геффорд і околиці, що якраз у сім окрузі були перші початки тої великої організації У.К.Ю., що тепер розвиваєсь по всіх провінціях від океану до океану. Своїми словами дав немало заохоти присутній молоді. Кінчив желаючи успішного Зїзду.

Пан В. Войтюк витав Зїзд від околиці Угринів-Оролов. Сказав що сего року їх відділ зужиє всіх зусиль щоби скріпити організацію У.К.Ю.

Пан Олекса Яцишин, учитель з Ґудів, висловив свою радість, що мав нагоду загостити до Кридор та взяти участь в Зїзді. Між іншим сказав: "Наші батьки за останних 50 літ великі осяги здобули — а здобутки нашого народу за других 50 літ залежатимуть від вас. Тому вже приготовляймося і вчімся сильно та зорганізовано працювати, щоби вміти оцінити, зберегти, та краще розвинути придбання наших родичів.

"Молодь у всіх закутинах Канади має свої труднощі, а щоби улекшити їх та приготовити молодь свої проблєми розвязувати, Пров. Заряд приготовляє знова Курси для провідників У.К.Ю. Ці курси мають сего року відбутись у Саскатуні й Едмонтоні."

Слідував привіт від відділу У. К. Ю. в Кридор, котрий виголосив п. Юліян Саґанський.

Предсідник М. Кірик, попросив п. Б. Л. Корчинського щоби вів дискусію. Пан Корчинський, котрий багато переїзджає, має нагоду приглянутись праці молоді у різних місцевостях. Гарно висловивсь про відділ У.К.Ю. у Ванкувер, Б. К., котрий веде дуже гарну працю, котрий працює не лиш між своїми людьми, але також використовує кожну нагоду обзнайомити людий інших народностий з красою нашого обряду, співу і народних здобутків. Інші відділи те саме роблять, як у Торонто, Саскатуні, Вінніпеґу та інших великих містах.

Показується, що найкращі провідники молоді походятьь із степових провінцій. На фармах має молодь інші труднощі яких не має молодь у містах, помимо сего мусимо признати, що між ними знаходяться найсильнійші характери, котрі, коли приїдуть до містів, працюють дальше в молодечих організаціях і стають провідниками.

Тому молодь по фармах і менших місцевостях не повинна падати на дусі, що часом мають дуже мале число членів. Організація У.К.Ю. — якби зібрати всі відділи і члени разом — є дуже сильна.

Старші, піоніри, можуть молоді багато помогти своїм досвідом бо Юнацтво без підмоги і заохоти старших мало зробить.

Організація У.К.Ю. має найкращі засади — Христова Віра, українська культура,

і канадийська державність. Кожний член працює не лиш для добра організації, але в першій мірі над вишколенням власного характеру. Отже батьки повинні заохочувати тимбільше молодь вступати в члени У. К. Ю.

Дальше вказав п. Корчинський, що важним є щоби кожний член мав Правильник і добре його переслідував — особливо час від часу глянув на свою членську картку і уважно її студіював.

Щоби в окрузі Кридор - Гeффорд повести кращу працю, обговорено старанно точку 14 у Правильнику — Пров. Заряд ділить провінцію на округи котрі матимуть Окружний Заряд, що буде наглядати за відділами в окрузі.

По довшій дискусії рішено щоби Окружний Заряд складався з Голови, Заступника Голови і Секретаря — та представників відділів чи частин парохії.

Пан В. Войтюк подав суґестію, щоби назначити номінаційний комітет, котрий підготовить лісту тих що малиб увійти до Окружного Заряду.

Предсідник назначив Всеч. о. Шумея, п-ну С. Озарко, і п. В. Войтюка. Слідував спільний спів підчас нарад Комітету.

Дальше слідувала дискусія над різними проблємами у відділах та способи як їх усунути чи розвязати.

Слідуючі були назначені до Окружного Заряду:

Геффорд — Соня Озарко
Кридор — Михайло Кірик
Оролов-Угринів — Василь Войтюк
Січ — Петро Марчук
Алтікейн — Василь Ворона
Албертавн — Василь Дума
Норт Ботелфорд — Славка Вавринюк
Витків — Марія Гунчак.

Ці мали зійтись пізнійше і доповнити заряд.

Слідувала бесіда п. Ст. Кобринського на тему Курсів для Провідників, які будуть предмети викладатися та яку користь матимуть учасники Курсів. Заохочував молодь брати участь а рівнож просив батьків щоби не здержували молоді котра виявить охоту користати з Курсів.

Закінчено наради відспіванням Гимнів.

Зараз відбулись наради осіб назначених до Окружного Заряду і вибрано М. Кірика на голову, п. В. Войтюка на заступника голови а п-ну А. Михайлюк на секретарку.

Вечером відбувся концерт спільними силами — з Кридор, Геффорд і околиці, котрий складався з деклямацій, співу, інструментальних точок і танків. Підчас концерту говорив п. Б. Л. Корчинський на тему "Комунізм."

Зїзд під кожним зглядом був успішний — та повний успіх буде тоді коли діла наші покажуть, що ми користали з дискусій і нарад.

Молоде, округа Геффорд-Кридор і околиці до праці! Час не стоїть!

Вечером у вівторок 15-го липня, молодь відділів У. К. Ю. з Геффорд і Кридор відбула великий "вінер-ровст," коло місцевого озера. На цім принятті гостями були визначні громадяни наших містів. Молодь гарно забавлялася до пізної ночі. Мило було почути, як наше юнацтво, обступивши ватру співало гарні українські пісні.

А. Жук, секр. Зїзду.

ONTARIO

ТОРОНТО, ОНТ.

МИЛА НЕСПОДІВАНКА ДЛЯ ОРГАНІЗАТОРА МОЛОДІ

Третого вечора мая до парохіяльної салі Матері Божої Неустаючої Помочі зійшлося велике число гостей щоб своєю присутністтю звеличати день уродин і також десять-літний ювилей священства Всеч. о. М. Горошка. Ця несподіванка була улаштована парохіяльними членами У. К. Ю. Смачна вечера була приготовлена членкинями Ліґи Українських Католицьких Жінок, котрі хотіли вложити також і свою частину до цеї несподіванки.

Як вже вечера доходила до кінця, Богдан Залуцький, як господар вечора, попросив нашого Всеч. пароха, о. Кан. П. Каменецького щоб вони представили нашого почесного гостя. О. Кан. Каменецький спімнули про цінну працю о. Горошка як орґанізатора У.К.Ю. і також їх службу за морем як Українського Католицького Капеляна серед канадійських вояків. Хоч о. Горошко тепер є на студіях у торонтонськім Університеті вони не жалують свого часу і дальше невтомно працюють для добра канадійських українців.

На закінчення о. Кан. Каменецький побажали ювілятові найкращих успіхів у їх студіях і многих і щасливих літ .

По о. Кан. Каменецькім бесідники представляли много українських орґанізацій з Торонта і блищих і дальших околиць, зложили ювілятові щирі побажання.

На закінчення програми пан господар попросив пана Ю. Кравса до слова. Пан Кравс згадав про Інститут Митрополита Шептицького в Торонті, який є одиноким Українським Інститутом для молоді у східній Канаді, а ректором Інституту є Всеч. о. М. Горошко. Пан Кравс звернувся до гостей з просьбою щоби при сій нагоді вони зложили свою жертву на підтриманя Інституту. З сеї збірки відділено малу суму грошей на українські католицькі часописи котрим все потрібно нашої помочі.

На закінчення сего ювілейного вечора всі гості підходили до ювілянта котрий роздавав "биртдей кейк" при передному столі,

і особисто висказували свої щирі побажання.

З нагоди їх уродин, ми всі бажаємо Всеч. о. Горошкові всего найкращого і многих і щасливих літ.

Мирослава Приступа.

ВІДДІЛ У.К.Ю. — 276 БЕТИРСТ

"Юначе, юначко, борися за правдиво українсько-католицький ідеал, бо від тебе залежить будуччина нашої церкви, народу і держави - Канади." Так промовляв до членів У.К.Ю. голова місцевого відділу, Б. Залуцький. "Щоб бути примірною українською молоддю ми мусимо сповняти дані нам закони зглядом Бога і свого народу. Тільки тоді ми маємо дійсне право звати себе Українським Католицьким Юнацтвом." Так закликала молодь наша заст. голови — Одарія Кміть.

"Чи є що ліпшого, чи є що кращого для молоді, як належати до УКЮ?" — В. Балагут, скарбник.

"Жадаємо від Бога багато добра, але чи сповняємо Його заповіди? Укр. Католицька Молоде! гуртуйся у відділи під своєю правною назвою!" — М. Тенкалюк, рек. секретар.

"З досвіду я переконана, що нема організації котра краще виховалаб молодь, удосконалилаб її характери і виробилаб на свідомих провідників для нашого народу, як У.К.Ю. — А. Федишин, фінансова секр.

"Ох, яка булаб з мене українка, католичка, якщоб я не належала до У.К.Ю." — А. Пазюк, голова У.К.Ю. в 1944 р.

"Найлекші закони для мене, це належати до У.К.Ю. і слухати його проводу." — В. Прихітко, голова У.К.Ю. в 1945 р.

"Найкращою ознакою члена У.К.Ю. є: шанувати заряд, охочо слухати, не кривдити щирости." — Я. Мокрій, голова в 1946 р.

Це є образ духової характеристики У. К.Ю., де парохом є Впр. о. канонік П. Каменецький.

Коли мені прийшлося переглядати книгу сходин У.К.Ю., то не мало здивувало мене, що все в порядку ведено і по-українськи писано. Молодь говорить 93% по-українськи і власними заходами дала кілька вистав. Число вписаних досягає до 200. Майже всі приходять на сходини, що відбуваються кожного четверга.

Кріпися, молоде! Утверджуйся у вірі, відбивай напади, а ціль вами намінена чекає на ваші обійми. Прямуй, молоде, дальше цею дорогою і держи високо ці два гасла: "Поспішай з ділами" і "Поспішай з розвагою."

Артистами до повищого образу були: п-на М. Вербіцька, пп. В. Шашкевич і Н. Бутрняк. Знимки виробив п. М. Мельник. У.К.Ю. щиро дякує їм за працю.

ТАК ДИКТУВАЛО МЕНІ СЕРЦЕ

(Continued from page 7)

це не романси. То сіра дійсність. Я знаю, бо мої мама зробили таку помилку ще послідної війни. Коли тато вернули відтак з війни до дому, їм було тяжко пристусуватися до буденного життя. Що більше їх зір був ушкоджений. Кінець-кінців мама мусіли самі йти на заробітки. Відтак тато зовсім осліпли — і це їх прибило до решти. Вони стали нервові, злісні, подражнені."

Тут Леся зупинилася. Анна тільки пригорнула єї до себе співчуваючо. Єї не ставало слів до потішення, але за те було про що думати. Вона представила собі, що мешкає в тісній кімнатці (подібній до Катреної) з старим умеблюванням та численними мухами й комахами. Чи відважиться вона заміняти легке життя в матірнім домі за таке? А може мусітиме ходити на роботу, щоб вигодувати дитинку — і то на довго. А бідна та дитинка — чи це буде справедливо наражати його на утрату опіки батька? Чи ж родинний дім не вимагає спільноти обох родичів? Як виглядали б єї молоденькі літа без батьківських дрочень та пестощів? Вона відтак представляла собі Лесеного батька, як він вертає до дому прибитий і змінений, нервовий і нетерпеливий.

Чи любить вона Данька настільки, щоб бути йому вірною, щоб піддержувати його через ціле життя? Чи вона — прийшла єї гадка — любить Данила взагалі?

Анна пригадувала собі його голос, його усміхи, його пестливі імена, що ними єї називав — вони всі були гарні, але не досить важні, щоб на них будувати свою будуччину. Вони всі ще можуть зачекати якийсь час... Коли буде така воля Божа, що вони знову стрінуться по двох, трьох, чи пятьох роках — можливо вже з поважнійшими думками щодо цеї справи, то тоді можуть одружитися — таж вони ще молоді. А тоді вони зможуть мати дійсне величаве весілля з дружками та в присутности своїх дорогих родичів.

Це спонукало єї до рішення. Переглянула скоро мапу та завважила, що від слідуючої стації вертає потяг за хвилю. Вона нашкрібала скоро адресу на куску паперу.

"Слухай," вона звернулася до здивованої Лесі, "це є Данилова адреса. Прошу тебе, коли їдеш також до Саскатуну, віднайди його та поясни всю справу. Я вертаюся до дому а напишу йому ще нині. І міліони разів дякую тобі, щось помогла мені зробити таке рішення."

Потяг зупинився. Анна вхопила свої валізки та збігла на стацію.

"Дякую, Тобі, мій Боже, що Ти звернув мої кроки до тих дівчат, щоб я пізнала дійсність життя. Та прошу ще Тебе, дозволь мені скоро та щасливо заїхати домів... позволь мені на час дістатися до хати, заким мама возмуть ще в руки мій лист."

Студентство Виховних Інститутів св. Василія і св. Йосафата в Едмонтоні

Judge: "I see you've been mistreating your wife in spite of my warnings. Liquor again?"

Culprit: "Well no, your honour — she licked me this time."

A salesman was proposing to his best girl.

"And, sweetheart," he finished, "I'll lay my whole fortune at your feet."

"It isn't a big fortune," she reminded him.

"I know, dear," he replied, "but it will look awfully big beside your little feet."

He got the girl.

The Missionary Sisters of Christian Charity

(Conclusion)

What is their Address?

The Missionary Sisters of Christian Charity, Main St., West, Box 180, Grimsby, Ontario, Canada.

How to Become a Missionary Sister?

It isn't very hard — provided one has a good heart and a resolute will to do something big for Christ. Here is how you go about it. Write a letter to the Missionary Sisters (address shown above) stating your request. After receiving a favorable answer and instructions, the postulant travels to Grimsby, and here her training for a Missionary Sister begins.

There are three steps in this school: 1) the postulancy, 2) the novitiate, 3) the vows.

The Postulancy is only a trial period of six months where it is discovered whether you are suitable material for the future Missionary Sister. If you qualify as to character and other good personal traits, you may be admitted to the Novitiate.

The Novitiate lasts two years. It is begun with the clothing ceremony where the postulant accepts the religious dress of the novice and a new name in religion. She is no longer called "Miss" but "Sister." During the first year of the novitiate the novice is introduced to the religious life. The novice takes time to look around, to become acquainted with the spiritual life, and with the rules, constitutions and customs of the congregation. During the second year of the novitiate the vocation of the novice is strengthened, while her personal endowments and talents are developed in preparation for her future work as a missionary sister. At this time she also acquires knowledge of languages, music, catechism, pedagogy, organization, nursing, and a general theological training.

And at the End of Two Years?

If the novice has conformed to demands and expectations she is admitted to the profession of vows.

What Are the Vows?

The vows are a promise to God. There are three of them. They are: Poverty, Chastity and Obedience, as well as a promise to serve faithfully in the field of Christian charity.

By the vow of poverty the Sister foregoes all her rights to administrate temporal goods without permission of her superior.

By the vow of chastity the Sister foregoes marriage and promises to live a life of continuous angelic purity.

In virtue of the vow of obedience she promises to obey her superiors in all things as required by her rule.

How Long Do the Vows Bind?

After completion of her novitiate the novice takes vows for one year renewing them yearly for two consecutive years. After that she binds herself for a period of three years and finally for life. If for any reason she is unable to take her perpetual vows, she may return to the world. When perpetual vows have been taken, dispensation of the vows may solely be obtained through the Apostolic See.

What Do the Sisters Do After Vows?

It all depends. She may continue her studies which may be necessary for her future work, e. g. normal, training for a nurse, etc., or she may start her apostolic work immediately.

What About Their Dress?

Because the Sisters are in such close touch with the people, and yet have their religious duties at home, they wear two distinct habits: one when at home, the other of more modern cut when working outside the monastery amongst the people. The latter is especially adapted to allow for convenient travel, and enables them to contact those, who would not be "at home" to a priest or a veiled nun. Postulants wear a black habit, novices wear a navy blue habit with a white veil, while the dress of the sisters after vows is entirely navy blue. In summer, in hospitals, etc., the Sisters may wear white habits.

What Conditions Are Required For Admission?

1) Above all there should be a good intention, i. e. a sincere desire to serve Christ for the sanctification of one's soul and the salvation of the souls of others.

2) Health of mind and body, good character, a pleasing personality, and a docile, sociable disposition.

3) Normal talents and abilities which could place the postulant in some branch of the activities of the congregation.

) Age from 15 - 35 years.

In addition the condidate should have a dowry of $100.00, a birth and baptismal certificates, health certificate, school reports or diplomas, money for fare and clothes. (A list of necessary things is sent to each candidate). More detailed infermation is sent on request.

How Much Knowledge Is Necessary?

The more the better. It is much preferred to have candidates with completed

high school, normal, nursing, or other courses. However lack of education is no bar for admittance to the Congregation.

Is the Life of the Missionary Sisters So Difficult?

No, because the spiritual life is a life of joy. The knowledge that all our efforts are for God, the bliss of a clear conscience, the pleasant association of intelligent comrades who are striving for the same high ideals, and the supernatural love borne by the Sisters towards each other makes the convent life the happiest of lives. Definite periods of the day are given over to fun and laughter. Nowhere does merriment reign so supreme as in convent halls where pure hearts and peaceful consciences cannot long screen the gladness that must sing within them.

May One Return to the World?

Of course! when good reasons demand it. The rules and constitutions of the Congregation are very wise. That is why there are so many trial periods at the beginning of the religious life. No one is ever held back if she does not desire to lead the life of a Missionary Sister of her own free will.

Are the Missionary Sisters Allowed to go Home in Case of Sickness or Death of Relatives?

In case of serious illness or death in her immediate family, a Postulant, Novice or Sister after vows, may go home for a visit. Visits may also be allowed at other times if circumstances arise which might make them desirable or necessary.

May the Missionary Sisters' Relatives and Friends Visit Them?

Yes, visits are permitted.

Are the Missionary Sisters Permitted to Receive Letters and to Write to Parents and Friends?

Yes.

May One Visit the Novitiate of the Missionary Sisters of Christian Charity?

Yes, a cordial invitation is extended to Catholic young women to visit the Novitiate of the Missionary Sisters at Grimsby, Ont., with reference to their vocation or otherwise. A letter of inquiry addressed to the Missionary Sisters at Grimsby will receive prompt consideration. Information will be forwarded upon request.

What Do You Pay to Become a Missionary Sister?

Absolutely nothing. Even the dowry may be dispensed with if the candidate is poor and has no means.

Where Do the Missionary Sisters Obtain Their Funds?

From the work of the Sisters and the good will offerings of charitable people.

What Is the Best Way to Help the Missionary Sisters in Their Work?

There are various ways. Even telling people about the new Congregation helps a lot. Encouraging young women to enter its ranks, generous contributions, leaving last wills and testaments in favor of the Sisters, etc., all go towards strengthening and furthering the work of the Missionary Sisters. All these good works will be rewarded with the prayers of the Missionary Sisters who will beg God to shower His choicest graces and blessings upon all their patrons and benefactors.

ЗАРЕПРЕЗЕНТОВАННІ ПАРОХІЇ НА КУРСАХ

Алберта		ч. курсантів
1.	Едмонтон	12
2.	Восток (Івасюк)	3
3.	Стар	5
4.	Ламонт	1
5.	Делф	4
6.	Голден	2
7.	Вох	5
8.	Федора	2
9.	Сейнт Павл	2
10.	Скаро	4
11.	Рідна	1
12.	Борщів	2
13.	Мондер (місто)	1
14.	Мондер (Спас)	3
15.	Дервент	2
16.	Торгілд	1
17.	Стрімставн	1
18.	Лішор	1
19.	Ннисфрі (М. Божої)	2
20.	Вайлд Вуд	1
21.	Торзби	2
22.	Радвей	2
23.	Егримонт	1
24.	Дейзланд	2
25.	Калмар	4
26.	Гей Лейк	1
27.	Плейн Лейк	1
28.	Елдорена	2
29.	Атабаска	1
30.	Еншав	1
31.	Калгарі	1
32.	Новий Київ	2
33.	Мирнам	2
34.	Бугел Лейк	1
35.	Менвіл	1
36.	Ту Гілс	1
37.	Равнд Гіл	1
38.	Вегревіл	1
39.	Ледук	1
Манітоба		ч. курсантів
40.	Транскона	1
Брит. Колюмбія		ч. курсантів
41.	Венкувер	2
42.	Вернон	1

Парохій зарепрезентованих	42
Курсантів цілоденних	87
Курсантів вечірних	103

"Ukrainian Youth for Christ the King"

Convention of Ukrainian Catholic Youth in Eastern Canada to be held in Toronto, Ontario.

All energies are being directed to one end, all plans are being laid with one aim in view, and the word **"Convention"** seems to be echoing throughout Toronto already — and before long, we hope to have all the U. C. Y.'s in Canada interested in the Convention.

"What another Convention?" Did I hear you say? Let me assure you this Convention will be something different, something no one will want to miss.

Where did we get the idea? Here is the case history — no doubt, you have heard about the successful District Convention held in Hamilton on May 24th and 25th last. The Provincial Executive of Ontario conducted a session in Hamilton, and there the idea of a Convention was born. This big Convention, it was decided, would be held at Toronto on Thanksgiving week-end, October 11th, 12th and 13th, and would necessarily be a Convention of all the U. C. Y.'s of Eastern Canada.

Now, shifting the scene a little and Grimsby, Ont., becomes the spot of further developments regarding the Convention. On June 9th, accompained by our Spiritual Director, Rev. B. Dzurman, a few (rather frightened) members of the Provincial Executive were privileged to spend the afternoon with His Excellency, the Very Reverend Bishop N. Savaryn. His Grace was pleased to hear of our plans for the Convention and gave us his approval. His keen interest in our youth was clearly portrayed when the Provinvial Executive received a letter from His Excellency officially approving of the Convention and bestowing his episcopal blessing on it. With the encouraging words of our beloved bishop before us, and following his explicit directions, we have set to work — planning and organizing for the Convention.

Every large undertaking has a motto, and the motto of our Convention is "UKRAINIAN YOUTH FOR CHRIST THE KING." This motto was not selected at random but only after serious consideration. A careful study of the motto will reveal a hidden wealth of meaning. The main theme of the Convention will be CATHOLIC ACTION, but more about that in a future issue.

Committees have sprung up like mushrooms. Representatives of the Youth from the three Toronto Parishes act on each Committee. Litsed
Youth from the three Toronto Parishes act on each Committee. Listed

Executive Committee — Tatiana Diachinsky
Campaign Committee — Anne Fedyk
Social Committee — Anne Mamchur
Publicity Committee — Lillian Dzurman

Each Committee holds its own meeting and the work is distributed among the members. So far the co-operation and enthusiasm of everyone has really been very encouraging.

So, girls, you had better scurry around and find a pretty pattern for that breath-taking new "formal," — and boys, we would advise you to start saving your pennies so you can take that "Special Someone" to the grand Convention Banquet and Dance at the Crystal Ballroom in the King Edward Hotel on October 11th.

For further new and important details about the Convention, look for this column in the next issue of the "Youth." Lillian Dzurman.